

Dobrý příběh jako základ práva

Nová kniha Pavla Molka *Právo na spravedlivý proces je ideální čtení „pro soud, školu i věznicí“*

Některí právníci pro stromy nevidí les. Jiní zase opačně.

Pavel Molek je šťastný případ **nejvyššího právního lesníka**, který má rád stromy.

TOMÁŠ NĚMEČEK

Až se na tuzemských právnických fakultách místo oboru „ústavní právo“ začnou přednášet zvláště lidská práva a svobody a zvláště ústavní základy organizace státu, tak zde je jedna z učebnic pro ten první předmět.

Pavel Molek (* 1980), asistent na Nejvyšším správním soudu a učitel na brněnské katedře ústavního práva a politikologie, podává procesní práva v soudních příbězích. Takže právo odepřít výpočty předvádí na případu Murray

vs. Spojené království (pod titulem *Mluvíti stříbro, mlčetí kriminál*), právo na nezávislého a nestranného soudce ilustruje kauza Findlay (čili *Zkrat skotského veterána*).

Je to čtení pro právnické profesionály, kterému bude rozumět i literární kritik, středoškolák a vězeň.

Styl soudce Bonella

Napsat, že v *Právu na spravedlivý proces* se cituje judikatura Evropského soudu pro lidská práva, Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, by nebylo úplné. Cituje se totiž také hrabě Monte Cristo (ukázka odepřeného práva na přístup k soudu a práva na informace o obvinění), Dürrenmattovy povídky (právo na obhajobu) nebo cimrmanovská *Hospoda na mýtince* (přiměřená délka řízení).

EDIČNÍ ŘADA LIDSKÁ PRAVA

Právo na spravedlivý proces

PAVEL MOLEK

Wolters Kluwer
Česká republika

Autor těchto řádek sdílí s autorem knihy jeho obžernou vášeň pro dobré historiky – a sklon k častým vsuvkám (a závorkám) – a detaily. Netrpělivějším povahám by mohla

nepotvrzená historika, jak jel český advokát celou noc do Košic, ale tamní soudce ho nečekal a rozhodl bez něj (str. 235), připadat lehce nadbytečná. Ale literárním stylem Pavla Molka je zkrátka štrasburský soudce Bonello (viz vášnivý Bonellův disent proti poslanecké imunitě, citovaný na str. 86 až 87).

Převyprávěné rozsudky prokládá poznámkami na okraj – jako by diskutoval se studenty v semináři. Tu lekci, kdy vykládá „knírkovou otázku“ na str. 175 (zda šlo v Moldavsku rozpoznat podjatého soudce, když si ke knírku nechal dorůst i plnovous), bych rád viděl naživo.

Dobrý vkus

Z knihy je znát, obdobně jako z blogu *Jiné právo*, jistá hierarchie soudů: 1. Vždy moudrý Nejvyšší správní soud. 2. V zásadě moudrý, ale občas chybný Štrasburk. 3. Také

moudrý, ale přece jen trochu častěji chybný Ústavní soud. 4. Nejvyšší soud, moudrý jen občas.

Je vidět, co má Pavel Molek rád: Cimrmana a Hvězdné války (viz zvláštní metafora ze str. 65, jež přirovnává čl. 6 Evropské úmluvy k ochrannému „silovému poli“). Starou dobrou Anglii. Literární a biblické odkazy. Nejvyšší správní soud (jemuž je kniha věnována) a zde jmenovitě soudce Vojtěcha Šimíčka a Kateřinu Šimáčkovou.

Nemá rád: Procesní kličky a průtahy, během nichž se vytráí smysl kauzy. Zločiny komunismu. Poslaneckou imunitu. Hrdlení se o platy.

Takže jen co se vymění prezident republiky, bylo by dobře, kdyby se stal Pavel Molek soudcem.

Pavel Molek: *Právo na spravedlivý proces*. Wolters Kluwer, Praha 2012. 576 stran, 915 Kč.